

Isten szövetséget köt Ábrámmal

Lectio: 1 Móz 17,1-8

Textus: 1 Móz 17,2

Kedves Testvéreim! Az Igében arról van szó, hogy Isten megbékéltette önmagával az embert. Az Ige úgy kezdődik, hogy az Úr 99 esztendőskorában **megjelent** Ábrámnak.

Isten már megjelent az embernek. Az első bűneset után. Ádám és Éva engedetlenek voltak Istennel szemben és elrejtőzködtek a kert fái között. Az Úr Isten megjelent a kertben hűvös alkonyatkor és kérdezte: Ádám hol vagy? Isten megjelent Ádámnak. Most azt halljuk, hogy megjelent Ábrámnak is. Isten látja, tudja, hogy a bűnös ember nem boldogul önmagában. A bűnös ember nem tud mást tenni, mint megpróbál elrejtőzködni, sokszor még önmaga elől is.

Isten azonban megjelenik. Nem mindenki örül neki... A szent, a tökéletes, a mindenható Istennel kell ilyenkor találkoznia. Talán ezért nem jönnek az emberek a templomba?... Ám az, aki már átélte, hogy Isten nem csak mindenható, hanem bűnt megbocsátó, az boldogan keresi a Vele való közösséget és örül annak, amikor az Isten megjelenik.

Amikor Isten megjelent Ábrámnak, azt mondta, hogy **Én a mindenható Isten vagyok**. Mit jelent ez? Azt is, hogy én vagyok az, aki mindenről gondoskodom: testi-lelki szükségleteidről. Azt is jelenti, hogy én vagyok az, akinek hatalmában van az, hogy megbékéljek veled. Szeretlek téged és küzdök érted, hogy ne maradj gondjaid, bűneid mélységében és ne maradj ott a csüggedéseid sötétségében. Hitet és reménységet ébreszt a szívünkben.

Ábrámnak úgy jelent meg az Úr, mint a mindenható Isten. Neked hogy jelent már meg? Hogy jelent meg gyermekkorodban, ifjúkorodban, vagy hogy jelenik meg manapság? Tapasztaltad már, átélted már az Ő mindenhatóságát?

Akkor, amikor már nem volt kiút, nem volt megoldás, belépett az életedbe és békességet adott.

Amikor Isten megjelenik Ábrámnak, azt mondja neki: **Járv én előttem!**

Mit jelent ez? Nem jelent mást, minthogy semmi és senki ne legyen fontosabb, mint az Isten. Ne az emberek legyenek a fontosak. És ne a dolgok. Ne rájuk építsünk.

Amikor erről hallunk, megkérdezhetem tőled:

- Mi, vagy ki van előtted?
- Kire figyelsz?
- Kire támaszkodsz?
- Ki tölti ki a te jövődet?
- Az emberek, vagy a körülmények?

Annyiszor tapasztaltuk már, hogy az ember inkább a másik emberben bízik és reménykedik. S amikor már nem tudnak segíteni, csak akkor fordulnak Istenhez és akkor belekapaszkodnak a Mindenhatóba.

A zsoltáros azt mondja: **Csak Istenben nyugodj meg lelkem, mert tőle van reménységem. Csak Ő az én kösziklám, és szabadulásom; Ő az én oltalmam, azért nem rendülök meg.** (Zsolt 62,6-7).

Csak Ő! – mondja a zsoltáros.

Csak Ő? – kérdezem tőled és önmagamtól. Tényleg csak Ő benne bízunk? Nem a hitvesedben? Nem a gyermekedben, hogy majd elgondoz öreg napjaidban? Mennyien csalódtak már!... De jó lenne, ha minden hitünket csak Ő belé vetnénk!

Mit jelent az, hogy **járv én előttem**? Azt, hogy az Ő orcája előtt, az Ő orcájának fényében járjunk. És az Ő utasítása szerint járjunk. Orcájának fényében... Láttad Saulust lelki szemeiddel, aki a mennyei fényességben porba hullt és azt kérdezte: Ki vagy te, Uram? Mit akarsz, hogy cselekedjem?

Járj én előttem, az Úr fényességében és ebben a fényességben az ember már kérdezi: Mit akarsz, Uram, hogy cselekedjem?

Járj én előttem és légy tökéletes! – mondja az Úr. Hát nem elég az, hogy az Úr előtt járunk?! Még tökéletesek is legyünk?!

Vajon Ábrám tökéletes volt-e? Bizonyosan, hogy nem. Légy tökéletes – nem azt jelenti, hogy hiba nélkül, bűn nélkül éljünk. Ilyen ember nincs. Ábrám sem volt az.

Légy tökéletes = Istenben bízson! Istenre összpontosítson! Minden reménye és minden várakozása maga az mindenható Isten legyen!

Noéről is azt olvassuk, hogy tökéletes volt és Isten előtt járt. Nála ez azt jelentette, hogy mindenben Istenre figyelt és Neki engedelmeskedett. A korszellemmel ellentétben!

Isten beszél Ábrámmal és ő boldogan hallja, amit Isten mond: **Megkötöm az én szövetségemet én közöttem és te közötted.** Milyen érdekes! Nem azt mondja Isten, hogy szövetséget kötök veled. Figyeled a sorrendet? Isten a kezdeményező. Isten az, Aki szövetséget köt, közösséget vállal Ábrámmal, a gyarló emberrel. Isten meg akar békülni a bűnös emberrel és szövetséget köt vele. Másképpen szólva: megbékélteti önmagát az emberrel.

Megkötöm az én szövetségemet én közöttem és te közötted. Milyen jó, hogy Isten a kezdeményező!

Nekünk már új szövetségünk van Jézus Krisztus által. Nem a körülmetélkedés. Sokkal több a keresztség, mely Jézus vérére emlékeztet, ami kiomlott a golgotai keresztfán. Isten megbékéltette önmagát az emberrel. Minden emberrel! Pál ezt így fogalmazza meg: **Mindez pedig Istentől van, aki minket magával megbékéltetett a Jézus Krisztus által, és aki nekünk adta a békéltetés szolgálatát; Minthogy az Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítván nekik az ő bűneiket, és reánk bízta a békéltetés igéjét.** (2 Kor 5,18-19).

Amikor Ábrám hallja, hogy Isten szövetséget köt vele, megalázza magát, leborul Isten előtt.

Mi is így borulunk le áhítatos lélekkel az Úr előtt. Isten ugyanis ilyenkor tud beszélni velünk.

Amikor Ábrám arcra borul az Úr előtt, akkor szól hozzá az Isten. A magát megalázott emberrel beszél az Isten... és ígéri, hogy megsokasítja... és megáldja az utódait is... és neki adja Kanaánnak egész földjét...

Nevét Ábrámról Ábrahámra változtatja. Ábrám = magasztalt atya. Nem tudom, hogy magasztalt atya vagy a családban? Tisztelnek, becsülnek?

Ábrahám = sokak apja, vezére. Népek sokaságának atyja. Isten nem csak egy családnak, nem csak egy kicsi közösségnek, hanem sokak atyjává teszi.

Aki Krisztus előtt jár, és hallja az Ő szavát, az megtapasztalja, hogy más neve lesz: keresztyén, és áldás lesz nem csak a családban, hanem a gyülekezetben és a népe körében. Erre hívott el minket az Úr Isten.

Isten Ábrahámnak adja Kanaánnak egész földjét.

Isten Jézusért nem egy behatárolt országot ad, melyet gonosz hatalmak megcsonkíthattak, hanem a mennyországot, melyet senki nem vehet el tőlünk, ha az Úr előtt járunk és Krisztusban és Krisztus által tökéletesek leszünk. Ugyanis Isten már régen megbékéltetett bennünket Önmagával Krisztus által.

Ámen.

Biharszentjános, 2016.07.17.

Csomay Árpád.